

Hizb-ut Tahrir / Türkiye Vilâyeti'nden Kamuoyuna Bir Açıklama

Hizb-ut Tahrir, ideolojik siyâsî bir partidir ve ideoloji olarak İslâm'ı benimsemiştir. Siyâsî bir parti olması itibariyle yaptığı tüm çalışmaları da siyâsî çalışmalardır. Siyâset, aynı kaynaktan beslenen fikirler ile insanların hayata ilişkin işlerini yürütmek ve hayatta karşılaştıkları sorunları çözmektir. Dolayısıyla insanların işleri kapitalist fikirler ile yürütülür, sorunları da kapitalist çözümler ile çözülürse, kapitalist bir siyâset yapılmış olur. Hizb-ut Tahrir ise insanların işlerinin İslâmî fikirler ile yürütülmesi, sorunlarının da İslâmî çözümler ile çözülmesi gerektiğine inanmaktadır. Hizb-ut Tahrir'in İslam ideolojisine dayanmasının bundan başka anlamı yoktur. Bu bakımdan Hizb-ut Tahrir'in tüm işleri siyâsî işlerdir. Anahtar konu, insanların işlerinin yürütülmesi ve sorunlarının çözülmesi olduğuna göre, bu bağlamda şiddetin hiçbir rolü olamaz. Çünkü siyâsî işler şiddet ile yürütülmez. Sadece fikirler ve çözümler ile yürütülür. Dolayısıyla Hizb-ut Tahrir; esaslarında, hedefinde ve metodunda fikrî, siyâsî, aklı ve şer'î açıdan kesinlikle şiddeti benimsemez. Bu nedenle "terörist örgüt" veya "terör ile ilişkili" olmak gibi ithamlar ile hiçbir şekilde suçlanamaz. Nitekim kurulduğu 1953 yılından beri hiçbir şiddet eylemine başvurmamış ve mâsum insanlara yönelik hiçbir terör eylemini tasvip etmemiştir.

Hizb-ut Tahrir'in yayınladığı kitaplarda, bildirilerde ve dünya çapında yürüttüğü faaliyetlerde bu yönde hiçbir emâre yoktur. Üstelik evrensel bir çalışma yürüten uluslararası bir siyâsî parti olması bakımından birçok ülkede araştırma ve yargılama konusu olmuş, fakat Hizb-ut Tahrir'in terör örgütü veya şiddet yanlısı bir kitle olabileceğine dair hiçbir yargıya varılmamıştır.

Bu yargılardan biri de 2003 yılında Yargıtay 9. Ceza Dairesi'nin 2003/2291 sayılı kararıdır. Orada şöyle denilmiştir: *"Emniyet Genel Müdürlüğü'nün bilgi yazılarından, mahkememize intikal eden olaylardan ve dosya içeriğinden Hizb-ut Tahrir adındaki yapılanmanın cebir ve şiddet eylemlerinde bulunduğu, bu yönetime başvurduğu hususu tespit edilememiştir. Yapılanmanın bu haliyle terör örgütü olarak kabul edilmesi yeni yasal düzenleme karşısında mümkün görülmemektedir..."*

Hizb-ut Tahrir, şiddetten ve terörden uzak, yalnızca İslâmî siyâsî bir parti iken ve çalışmalarını yalnızca siyâsî işler ile sınırlandırarak yazılı, görsel ve işitsel iletişim araçları yoluyla topluma hitap ederken neden bu tür saldırılara uğramakta ve ne için yasaklanmaktadır? Hangi suçtan dolayı, üyeleri birçok ülkede baskılara, eziyetlere, işkencelere ve hatta katliamlara mâruz kalmaktadır?

Çünkü Hizb-ut Tahrir, köklü değişim istemektedir ve mevcut yönetimlerin insanların mutlu, huzurlu ve istikrarlı bir yaşam sürdürmelerine engel olduklarına inanmaktadır. Yine Hizb-ut Tahrir, tüm dünyayı kendi hegemonya sınırlarına katmaya çalışan, ülkeleri, insanları ve servetlerini acımasızca sömüren ve bu uğurda dünyayı kan gölüne çevirecek kadar azgınlaşan sömürgeci Kâfir devletlere meydan okumaktadır. Böylece dünyada mevcut tüm ideolojilerin fikri bir iflasa ve çöküntüye uğradıklarını açıkça göstermekte ve yegâne alternatif ideoloji olarak İslâm'ın sesini yükseltmektedir.

Dolayısıyla egemen güçler olan sömürgeci Kâfirler ile onları üçüncü dünya ülkeleri üzerindeki yöneticilerinin hışmına uğramaktadır. Demek ki Hizb-ut Tahrir'i yasaklayanlar ve ona savaş açanlar yalnızca şu iki kesimdir: Sömürgeci Kâfirler ve onların yerli işbirlikçileri! Bir başka ifadeyle Hizb-ut Tahrir'e savaş açanlar, aslında yönetimi Müslümanlardan zorbalıkla, hileyle ve yalan vaatlerle alan, yani sömürgeci Kâfirlerin yardım ve destekleriyle gelen zâlimler, diktatörler ve yalancılardan başkası değildir.

Bugün Hizb-ut Tahrir'e üyelik ve faaliyetlerine katılım gerekçesiyle açılmış dâvâlar ve o dâvâlardan biri olan bu dâvâ da işte bu minvâlde İslâmî siyâsî çalışmalara yönelik sürdürülen saldırı, sindirme, zayıflatma, zarar verme ve yok etme hamlelerinden bir hamledir.

Dolayısıyla bu dâvâ, hukuki dayanaktan ve yasal meşruiyetten yoksundur ve salt siyâsî bir dâvâdır. Hâkimlerin insaf ve inisiyatiflerinin işlemesi müstesna, çıkacak sonuç her ne olursa olsun hukuki bir karar verilmiş olmayacaktır. Bilakis siyâsî otoritenin baskısı, medyanın tahriki ve laiklerin tehditleri altında alınmış bir karar olacaktır. Sayın hâkimlerin kendi insaf ve

inisiyatiflerini kullanması dışında çıkacak karar, kesinlikle burada sanıkların ifadeleri, avukatların savunmaları, savcılarının iddiaları veya hâkimlerin adâleti ışığında alınmış bir karar olmayacaktır. Aksine önceden belirlenmiş bir kararın açıklanması için gereken zeminin oluşturulmasına yönelik formalitelerin sergilenmesinden ibâret olacaktır.

Bu kanaatimizi pekiştiren husus, yargının bağımsızlığına gölge düşürülmüş olmasıdır. Nitekim 2 Eylül 2005'te İstanbul Fatih Camii'nde yapılan gösteri, teâmüllere uygun bir gösteriydi ve güvenlik birimlerinin bilgisi ve gözetimi dâhilinde gerçekleşmişti. Fakat medyanın tahrikleri, laiklerin öfkeli açıklamaları ve siyâsî otoritenin politik kaygılarla savcılara talimatlar yağdırmasından sonra bu dâvâ açılmıştır. Sorumlu ilgili ve yetkili kimseler Türkiye kamuoyunda kötülenererek aşağılanmışlardır. Günlerce medyada güvenlik birimlerine ve ilgili hukuki mercilere saldırılarak böyle bir dâvânın açılması ve sorumluların bulunması için tüm güvenlik ve istihbarat güçlerinin harekete geçirilmesi sağlanmıştır.

Bu bakımdan bakış ve basiret sahipleri nezdinde yargının bağımsızlığı tartışmaya açılmıştır. Bunu pekiştiren bir diğer ilginç örnek yazar Orhan Pamuk ve Hrant Dink hakkında açılan dâvâlardır. Sözkonusu şahıslar hakkında açılan dâvâlar, yurtiçinde ve yurtdışında, özellikle Avrupa Birliği nezdinde tepki çekip Avrupalı yetkililerin sık sık eleştirdiği bir konu haline gelince, aralarında Başbakan ve Dışişleri Bakanı'nın da bulunduğu yetkililer, kamuoyu önünde açıkça bu dâvâların düşeceğini ve sözkonusu sanıkların hiçbir suç almayacaklarını söyleyerek hâkimin kararını önceden belirlemiş oldular.

Türkiye'deki insafî siyâsî güçleri, insan hakları örgütlerini, Batı'nın yörüngesinde olmayan sivil toplum kuruluşlarını ve diğer tüm duyarlı kesimleri, bu hukuksuz dâvânın düşürülmesi ve sanıkların derhal serbest bırakılması için çaba sarfetmeye çağırıyoruz. Zîra bu dâvâda yargılanan, yalnızca İslam'a göre hiçbir suçu olmayan samimi Müslümanlar değil, aksine doğrudan İslam'dır. Müslüman Türkiye halkının inancı olan İslam'a dâvet etmek, İslâmî fikirleri ve çözümleri insanlar arasında yaymak, İslam'a ve Müslümanlara karşı açık savaş ilan eden sömürgeci Kâfirler ile onların yerli işbirlikçilerinin plânlarını ve ihânetlerini açığa çıkarmak suç olarak görülmektedir. Bu ise İslam'a, Müslümanlara ve Müslümanların aydınlık geleceğine düşmanlık etmek demektir ki Dînini, kardeşlerini ve beldelerini seven her duyarlı kesimin, buna susmaması, harekete geçmesi ve adâleti ayakta tutması, İslâmî, insânî ve ahlâkî bir vazîfedir. Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Ey îman edenler! Adâleti titizlikle

ayakta tutan ve -kendiniz, ana-babanız ve akrabanız aleyhinde de olsa- Allah için şahitlik eden kimseler olun. (Haklarında şahitlik ettikleriniz) ister zengin olsunlar ister fakir olsunlar, Allah onlara (sizden) daha yakındır. Hislerinize uyup adâletten sapmayın! Eğer (şâhitliği) bükerseniz (doğru şahitlik etmezseniz) yahut şâhitlik etmekten kaçınırsanız, (biliniz ki) Allah yaptıklarınızdan haberdardır. [en-Nisâ' 135]

Hizb-ut Tahrir
Türkiye Vilâyeti

H. 29 Zulka'de 1426
M. 30 Aralık 2005